

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.23/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21. октобра 2010. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

-Оптужени Савић Горан

-Ћилерцић Саша

-Јанковић Дарко, са својим браниоцима и то оптужени Савић Горан са браниоцем адвокатом Павловић Радованом, оптужени Ћилерцић са адвокатом Милосављевић Небојшом те оптужени Јанковић са својим браниоцима адвокатима Смиљковић Миливојем, Стојановић Душком и Мајом Јовановић.

-Присутан је и заменик тужиоца за ратне злочине – Милан Петровић

Странке сагласне да се главни претрес одржи.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес је јаван.

Странке немају примедби на састав судског већа.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОПТУЖЕНЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савић Горан нека дође.

ОПТУЖЕНИ САВИЋ ГОРАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких измена. Само укључите тај микрофон, у Вашим адресама?

Опт.САВИЋ ГОРАН: Нема, нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Запослење? Све?

Оптужени Савић Горан, са личним подацима као у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите. Оптужени Ћилерџић Саша.

ОПТУЖЕНИ САША ЋИЛЕРЏИЋ

Опт.ЋИЛЕРЏИЋ САША: Нема промена у адреси, запошљењу, све по старом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све по старом? Добро.

Опт.ЋИЛЕРЏИЋ САША: Као у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Ћилерџић Саша, са личним подацима као у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Јанковић Дарко.

ОПТУЖЕНИ ДАРКО ЈАНКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите ту. Ви сте личне податке рекли 02. јануара 2010.године. Има ли неких измена?

Опт.ЈАНКОВИЋ ДАРКО: Нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Адреса?

Опт.ЈАНКОВИЋ ДАРКО: Доситејева 158/16 Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли осуђивани?

Опт.ЈАНКОВИЋ ДАРКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки други поступак да ли се води?

Опт.ЈАНКОВИЋ ДАРКО: Не.

Оптужени Јанковић Дарко, са личним подацима као на записнику из истраге од 03. јануара 2010.године.

Оптужени су на основу чл. 318 и чл. 4 ЗКП-а упозорени да пажљиво прате ток главног претреса, да могу износити чињенице, предлагати доказе у своју одбрану, постављати питања учесницима у поступку, стављати примедбе и давати објашњења у погледу исказа учесника, сведока саоптужених, да нису дужни да износе своју одбрану, као и да све што изјаве приликом саслушања може бити употребљено против њих као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели ова упозорења?

Оптужени изјављују да су разумели упозорења везана за своја права током поступка.

Главни претрес почиње читањем оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези са донетим решењем овога суда К.ПО₂.41/10 – К.ПО₂.33/10 и К.ПО₂.34/10 од 30. маја 2010.године, на основу чл. 341 ст. 1 Законика о кривичном поступку, мењам и прецизирам диспозитив оптужнице Ктрз.бр.8/07 од 14. марта 2008.године и Ктрз.бр.1/10 од 26. априла 2010.године, против оптужених Савић Горана, зв. «Саво», Ћилерџић Саше зв. «Саша» и Јанковић Дарка зв. «Пуфта», сва тројица из Краљева тако да јединствени диспозитив оптужнице и квалификација кривичног дела гласи:

«Што су за време оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине, бивше републике СФРЈ који се водио између наоружаних формација на страни српског, муслиманског и хрватског народа, у периоду од почетка 92 до 95 године, као припадник јединице Пиварског која је била у саставу територијалне одбране Зворника и српске стране у сукобу, кршећи правила међународног права Четврте женеvске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.8.49.године, ратификоване одлуком Народне скупштине ФНРЈ, Службени лист бр.24/50 и правила из Допунског протокола уз ове Женеvске конвенције, учинили и то:

1. Оптужени Савић Горан зв. «Саво», Ћилерџић Саша зв. «Саша» и Јанковић Дарко зв. «Пуфта» злочин на Циглани а) у периоду од 12. маја па до око краја јуна 92.године, када су са пољопривредног добра Економија на место звано Циглана погон предузећа «Нови извор» у Зворнику, пребачено на принудни рад око 20 лица цивила муслиманске националности, међу којима су били и оштећени; заштићени сведок «У», «4», «Бета», «Т», «Ф», Реџић Мухамед, Коркутовић Кемал, Буквић Бего, Чирак Исмет, Авдиспахић Јусуф, Хусеиновић Мехо, Џихић Сефудин и Авдић Сенаид. Оптужени Савић, Ћилерџић и Јанковић, заједно са сада правноснажно осуђенима Славковић Драганом и Кораћ Иваном, сви као припадници јединице Пиварског, која је била у саставу територијалне одбране Зворника а у наведено време ангажовани на дужности стражара, чувара цивила на принудном раду у Циглани,

кршећи правила из чл. 3 ст. 1 тач. 1 под Ц Четврте женевске конвенције и правила из чл. 4 ст. 1 тач. Е протокола 2, нечовечно поступали према већем броју ових оштећених цивила међу којима су били и оштећени заштићени сведоци «Ф», «Т», «4» и «У» на тај начин што су изводили оштећене из Циглане у различитим групама и наређивали им да за њих из муслиманских и српских кућа на подручју Зворника одузимају ствари, ормаре, телевизоре, фрижидере и другу робу, коју су потом присвајали тако што су одузету робу скривали са робом Циглане и делимично их пребацивали у Републику Србију.

Б) Дана 26. или 27.6.92.године, оптужени Савић, Ђилерџић и Јанковић сви у својству и на дужности као под 1-а ове оптужнице ушли у просторију Циглане где су били смештени оштећени цивили муслиманске националности на принудном раду, па саглашавајући се сваки са предузетом радњом једно другога, а кршећи правила из чл. 3 ст. 1 тач. 1 под А Четврте женевске конвенције и правила из чл. 4 ст. 2 тач. А протокола 2, тешко телесно повредили оштећеног Даутовић Енвера и убили оштећеног Чирак Исмета, на тај начин што је после појединачног извођења оштећених у другу просторију оптужени Јанковић ножем одсекао кожу са тетоважом на руци оштећеног Даутовић Енвера а ножем оштећеног Чирак Исмета порезао по врату наневши им тешке телесне повреде, којим повређивањима наоружани присуствују и оптужени Ђилерџић и Савић, да би потом оптужени Јанковић уз помоћ Ђилерџића и Савића у гепек свог возила убацио оштећеног Исмета и одвезао га из Циглане те га на непознатом месту лишио живота а потом се вратио поново у Циглану.

2. Оптужени Савић Горан и Јанковић Дарко, злочин на пољопривредном добру Економија. Неутврђеног дана у периоду од око 5. па до 12.5.92.године, када су у просторију за смештај и клање стоке на пољопривредном добру Економија у Зворнику била затворена цивилна лица муслиманске националности међу којима су били и оштећени заштићени сведок «У», «4», «Х», «Т», «Ф» и «Бета», Реџић Мухамед, Коркутовић Кемал, Буквић Бего, Даутовић Несер, Чирак Исмет, Авдиспахић Јусуф, Хусеиновић Мехо, Буљубашић Абдулах зв.»Бубица», Џихић Сефудин, Авдић Сенаид. Оптужени Савић и Јанковић заједно са правноснажно осуђеним Славковић Драганом и Кораћ Иваном, сви као припадници јединице Пиварског која је била у саставу територијалне одбране Зворника, а кршећи правила из чл. 3 ст. 1 тач. 1 под А Четврте женевске конвенције, и правила из чл. 4 ст. 2 тач. А протокола 2, ушли у просторије Економије где су били затворени оштећени цивили, па саглашавајући се сваки са предузетом радњом другога, разним предметима, као што су палице и слично, тукли већи број оштећених и тиме тако повређивали њихов телесни интегритет.

3. Оптужени Савић Горан, злочин на пољопривредном добру Економија. Неутврђеног дана у периоду од 5. до 12. маја 92.године, када су у просторију за клање стоке на пољопривредном добру Економија у Зворнику била затворена цивилна лица муслиманске националности а међу којима су били оштећени Реџић Мухамед, заштићени сведок «У», «4», Коркутовић Кемал, Фазлић Есад, Буквић Бего, заштићени сведок «Бета», «Т», Даутовић Несир, Чирак Исмет, заштићени сведок «Ф», Авдиспахић Јусуф, Хусеиновић Мехо, Буљубашић Абдулах зв. «Бубица», Цихић Сефудин, Авдић Алмир и Авдић Сенаид, као припадник јединице Пиварског која је била у саставу територијалне одбране Зворника, кршио правила из чл. 3 ст. 1 тач. 1 под А Четврте женевске конвенције и правила из чл. 4 ст. 1 и 2 тач. А и Г протокола 2, тако што је из Економије заједно са припадником територијалне одбране Зворник Митровић Светиславом зв. «Нишки» извео једно лице муслиманске националности родом из Јање на испитивање, а које лице је приликом испитивања искористило прилику и дало се у бекство, након чега је оптужени Савић трчећи за њим, сустигао га после стотинак метара и пуцњем из пиштоља лишио живота.

Б) Дана 12. маја 92.године, у просторији Економије где су били затворени оштећени цивили муслиманске националности ушао заједно са правноснажно осуђеним Славковић Драганом којом приликом су прво прозвали оштећеног Буљубашић Абдулаха зв. «Бубица», потом га тешко претукли, од њега одузели и присвојили златан ланчић са врата на тај начин што је Славковић по прозивању и испитивању оштећеног тукао ногама и рукама а оптужени Савић Славковића обезбеђивао својим присуством са наоружањем у непосредној близини, при чему је у једном тренутку са врата оштећеног врхом цеви своје пушке скинуо и одузео златан ланчић уз речи «ово ти више неће требати». Те тиме и тако оштећеном нанели тешке телесне повреде због којих се овај једва могао кретати.

4. Оптужени Јанковић Дарко, злочин у дому културе у Челопеку. У периоду од 5.6. до око половине јуна 92.године, заједно са сада правноснажно осуђенима Славковић Драганом зв. «Торо» и Кораћ Иваном зв. «Зокс» обојица из Краљева, такође припадници јединице Пиварског са правноснажно осуђеним Филиповић Синишом зв. «Лопов» из Руме, и сада покојним Вучковић Душаном зв.»Репић» из Београда, као припадницима јединице «Жуте осе» као и са још неколико непознатих лица, а све јединице и НН лица су у саставу територијалне одбране Зворника, кршећи правила из чл. 3 ст. 1 тач. 1 под А и Ц Четврте женевске конвенције и правила из чл. 4 ст. 2 тач. А и Е протокола 2, тиме што је неовлашћено дању и ноћу, у различитим

групама и у више наврата улазио у дом културе у Челопеку у коме су боравила 162 цивилна лица муслиманске националности из места Дивич, која су била узета за таоце и незаконито затворена, а међу којима је било више очева и синова, браће и других ближних сродника, где је саглашавајући се са предузетим радњама других, физички и психички мучио затворене цивиле, одводио их из дома без икаквог објашњења, те тако код свих цивила стварао озбиљан и прекомеран страх за свој и живот блиских сродника заједно затворених. Затим, убијао, телесно повређивао и нарочито деградирајући и понижавајућим поступцима нечовечно поступао и злостављао заточене цивиле, наносећи им велике патње, па је тако:

а) Током 10 на 11.6.92.године, дан уочи Бајрама, у дом ушао заједно са сада покојним Вучковићем и још неколико других неидентификованих припадника територијалне одбране Зворника, где је Јанковић или пак сада покојни Вучковић, наредио да на бину дома изађу очеви и синови, да свуку одећу са себе те да врше орални секс међу собом са мењањем улога у овом чину, што су ови морали и чинити, а остали оштећени гледати, па су тако на бину изведени оштећени Јакијевић Фикрет и његов син Алмир, Бикић Мехмедалија и његов син или синовац Шабан, и још неколико неидентификованих очева и синова, те тако нарочито деградирајућим и понижавајућим поступцима нечовечно поступали и вређали људско достојанство да би потом наставили са чињењем и других незаконитих радњи и то: сада покојни Вучковић пуцњем из малокалибарске пушке лишио живота Тукчић Азиза, Хаџиавдић Салиха и Атлић Алију и на крију Бикић Дамиру ставио цев пушке у уста и подизањем уста цеви принудио Дамира да се пропне на прсте, па када је на питање упућено Дамировом оцу оштећеном Бикић Нуриу да ли му је то једини син, добио је потврдан одговор, одговорио му да ни њега више нема и пуцњем у уста Дамира лишио живота а за то време оптужени Јанковић ножем порезивањем по врату лишио живота Пезеровић Заима, замерајући му што је ожењен Српкињом, а потом ножем на исти начин лишио живота Атлић Хасана, Капиџић Сахиба и Јакијевић Фикрета, да би заједно са сада покојним Вучковићем лишио живота и Бикић Шабана, тако што су га више пута обојица убадали ножевима у тело. Истом приликом, оптужени Јанковић оштећеном – заштићеном сведоку «Г» више пута забадао је врх ножа у бутине наносећи му тако већи број телесних повреда да би на крају ових догађања оптужени Јанковић и сада покојни Вучковић издали наређење оштећенима у дому да се дом очисти од крви а лешеве изнесу и утоваре на камион, што су оштећени морали и учинити а лешеве изнели и то; Халиловић Хасан, Захировић Салих, Салиховић Хусеин, Окановић Несид и Џихић Сеад, којима су наредили да иду са камионом и истоваре

лешеве, а потом их нису више вратили у дом, а сви оштећени су после завршетка рата ексхумирани и идентификовани у масовној секундарној гробници на Црном Врху, на који начин су физички и психички злостављали оштећене затворене цивиле.

Б) Неутврђеног дана, а након 10. на 11.6.92.године, у дом културе је поново ушао оптужени Јанковић али сада заједно са осуђенима Славковић Драганом, Кораћ Иваном и Филиповић Сенишом, где су том приликом оштећенима наредили да се построје у две врсте и да се међусобно туку шамарима, што су ови морали и чинити, а за које време су се они смејали, навијали и захтевали да туча буде жешћа, те тиме и тако нечовечно поступали и физички и психички злостављали све оштећене затворене цивиле,

В) Дана 13.6.92.године, оптужени Јанковић је ушао у Дом културе, поново сада са покојним Вучковићем, и са још неколико непознатих припадника територијалне одбране, којом приликом је оптужени ножем одсекао пенис оштећеном Ефендић Зулкарнејну и ухо оштећеном Чикарић Енесу, а потом им наредио да одсечене делове поједу, што су ови морали и учинити, те тиме тако тешко телесно повредио наведене оштећене а све друге затворене цивиле у дому психички мучио, те су исти то морали посматрати.

Чиме су учинили кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ у вези чл. 22 Кривичног Закона Савезне Републике Југославије.»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је оптужница прочитана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели оптужницу Јанковићу? Јесте? Ви? Јесте. Добро.

Оптужени сагласно изјављују да су разумели оптужницу.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да друго и трећеоптужени напуштају судницу за време саслушања првооптуженог Савић Горана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да изведете? И Ви сачекајте, Савићу. Има ли неко од сведока или оштећених будућих у судници? Јесу ли то оштећени позади? Ви сте? Родитељи?

ОПТУЖЕНИ ГОРАН САВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте до сада давали одбрану, први пут, па онда онај други пут. Ја ћу Вас сада питати да ли Ви признајете кривично дело? Кажем, нисте дужни да се изјасните и овај, да ли остајете при ономе што сте до сада говорили у одбрани?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не признајем кривично дело и остајем при изјавама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свему што сте до сада говорили? Имате ли нешто ново да кажете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ништа, ништа, све је исто као и прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужилац има нека питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам додатних питања обзиром да остаје при ранијој одбрани. Дакле, евентуално додатна питања након давања одбрана све тројице оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега? Добро.

Бранилац нема питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли чланови већа? Немају. Колеге? Добро. Имате ли још нешто евентуално?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада ништа. Добро. Седите.

ОПТУЖЕНИ САША ЋИЛЕРЦИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћилерцић. Станите ту. Да ли Ви признајете кривично дело?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли хоћете поново да нам испричате све што сте овај, давали у својој одбрани у два наврата? Или остајете при ономе или имате нешто да додате?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Остајем при првом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све оно што сте рекли јел тако? Добро. Да ли има тужилац нека питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам за сада питања ни овом оптуженом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега? Бранилац Милосављевић нема. Чланови већа немају питања? Добро. Седите. Станите ту.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. ЈАНКОВИЋ ДАРКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви Јанковићу признајете да сте учинили ово кривично дело које је описано у оптужници која је прочитана?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли желите да се изјасните о оптужби или ћете се бранити ћутањем?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Изјаснићу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, ја ћу Вас само мало усмерити, крените онда од тога ако сте били на том терену, кад сте дошли? С ким сте дошли? Зашто сте дошли? Да ли сте били ангажовани у некој јединици? Ко Вам је био командант? Да ли познајете оптужене? Има ли тачно нешто овде што пише?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: На ратиште сам отишао са Савић Гораном и Кораћ Иваном преко Удружења Срба из БиХ које се налазило у Београду. То је било, ја мислим у првој половини априла. Били смо овде у Београду три, четири дана у хотелу «Србији» одакле смо после аутобусом пребачени за Зворник. Тамо смо били распоређени у вод код Стојана Пиварског, он је био командир вода тог и наше задужење је било обезбеђење фабрике «Глиница» и појачавање на линији раздвајања између Муслимана и Срба, појачавање тих положаја. За ово све сада сам сазнао из оптужнице за ове ствари. Ја сам био тамо, био сам присутан али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У Зворнику на ратишту тамо, био сам тамо, кажем, али сам за ово сада сазнао, за ово што ми се ставља на терет, нисам до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви оптужени зато што сте били на ратишту, него Вам се стављају на терет ови објекти. Да ли можете нешто ближе о овим објектима, да ли сте улазили некада у ове објекте?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, био сам само на Циглани. На ратишту сам био до 16. маја ја мислим, први пут, тада смо морали сви да напустимо ратиште и ми смо се са Југословенском народном армијом

вратили тада, сви кући. Ја сам провео кући неких можда месец дана. Тамо сам, овај, све то на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак. Колега јесте Ви размотрили могућност сведочења можда мајке оптуженог везано за остале доказе у предмету? Она жена је ту присутна.

Адв. ДУШАН СТОЈАНОВИЋ: Хвала Вам председнице, нисмо размишљали, добро сте приметили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде изађите госпођо.

Адв. ДУШАН СТОЈАНОВИЋ: И отац је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком правцу иде ова одбрана, ја не могу то унапред да знам, ја сам претпоставила да Ви знате како ће се Ваш брањеник бранити.

Адв. ДУШАН СТОЈАНОВИЋ: Наравно да знамо, али не бисмо родитеље без преке потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али имамо ту неке исказе.

Констатује се да родитељи оптуженог Јанковића напуштају судницу због евентуалне могућности да буду позвани ради испитивања у својству сведока у овом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало су исто рођаци Јанковића? Нису помињани, не знам ја сада шта ће да се изроди. Извините што сам Вас прекинула, изволите, наставите. Рекли сте само да одлазите 16. маја.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У међувремену сам још једном ишао за Краљево, негде почетком маја, јављено нам је да је погинуо друг мој и Савићев, Јовановић Михајло, па нам је команда дала дозволу и возило да одемо на ту сахрану. И тада смо провели, ја мислим, три, четири дана у Краљеву, нисам сигуран, не сећам се баш најбоље. Целокупна та ситуација тамо што се све дешавало, рат тај, погибија тог мог друга на мене је баш утицала тешко психолошки. Почео сам био тамо и да пијем и да се опијам. Када сам дошао кући, повукао сам се био, највише времена сам проводио у својој соби где сам наставио са опијањима и. Чуо сам после, кажем, неких месец дана боравка кући, чуо сам ту у крају да су се Славковић и Кораћ вратили тамо за Зворник, пошто је ситуација тада код нас била веома тешка, није било посла, није било пара, ја сам одлучио да ја идем тамо поново, половином јуна негде, ја мислим, нисам сигуран сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јуна, да, јуна, поново сам се вратио тамо и када сам стигао у Зворник, чуо сам да се Славковић запослио у Циглани у обезбеђењу, па сам ја отишао тамо да питам за посао и примили су и

мене исто. Моје задужење тамо је било да чувам та затворена лица док товаре ту робу у камионе и то. Ништа, после у јулу, сада не знам тачно када сам поново напустио Зворник и више се нисам враћао. Савић је дошао тада био са неком причом да га је моја мајка молила да дође да ме врати назад. Ја сам сео у аутобус и вратио се тада за Краљево и више никада нисам отишао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:- Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте отишли са Савићем и Кораћем у Зворник, где сте прво дошли, у који објект и коме сте се јавили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисмо се ми никоме јављали, пошто је то, кажем, организовано било, аутобусом смо дошли тамо, а сместили су нас у неку фабрику били, која није радила тада, да ли «Стандард» или, не знам, нисам сада сигуран. Ту смо били смештени, ту смо спавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквом оделу сте стигли тамо?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја у цивилу сам стигао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ова друга двојица?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Исто, ја мислим, можда је Кораћ једино имао некакву униформу, али од куће или тако нешто, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали шта од наоружања?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте тамо примили наоружање?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Тамо смо примили, одвели су нас у неки магацин где смо задужили наоружање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви задужили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Аутоматску пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Савић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да су сви аутоматско оружје задужили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред аутоматске пушке, јесте још нешто задуживали од наоружања?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали нешто од наоружања од свог личног?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када одлазите за ту «Глиницу»?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па када нас пошаљу, када дође наша та нека смена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опишите то мало како када дође сада Ваша смена, је ли то нека већа војска или јединица чува «Глиницу»?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Имао је ко је то организовао тамо, нисмо ми, ми смо били обични војници, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо Вас нешто чујемо.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Кажем, имао је ко је то организовао тамо, ми смо били обични војници, нисмо ми одлучивали када ћемо да идемо да обезбедимо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да кажете, на пример, после колико дана приближно сте из «Стандарда» отишли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисмо ми отишли тамо, ми смо били увек у «Стандарду» ту смештени, само су нас одвозили тамо када треба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На једну смену или како?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Тако, по сменама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је та смена трајала?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам ни ја, не сећам се, да ли осам, десет, дванаест сати, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па се поново вратите?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, овамо у «Стандард».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је још ишао, знате ли на чување «Глинице», да ли има још кога, нека друга јединица, да некога познајете?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, ми што смо били ту заједно, било је нас, не знам, можда дванаест, тринаест и ми смо били ту заједно смештени, заједно смо ишли тамо. Ове људе са стране нисам, нисмо имали неки контакт тамо са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је са Вама био и Савић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Савић јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када дођете на «Глиницу», како држите стражу, сви одједанпут или имате?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Распоређивали су нас, то је велика фабрика тамо, распоређивали су нас на разна места, споља и унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сви у исто време сте на стражи?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на стражи појединачно или можда по двојица?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Свако је имао неко своје стражарско место које је било већ одређено тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви и Савић били негде у близини или нисте?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па не сећам се сада да Вам кажем, стварно се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим у видокругу или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вас је одводио на «Глиницу»?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Углавном Пиварски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је све био у јединици Пиварскога, да Ви знате, било по надимку или по имену?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Знам ове људе из Краљева, а ово остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који су то људи из Краљева?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Савић и Кораћ, касније су, касније је дошао овај Славковић и дошао је Ћилерџић, касније исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је касније дошао Ћилерџић, у ком смислу?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, да ли крај априла или почетак маја, да ли тако нешто, нисам сада сигуран, не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он носио од наоружања?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па ја мислим исто аутоматско наоружање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато лице по надимку Нишки?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он био, где је он био?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, он није био са нама, он је, колико знам из прича тамо, неких, да кажем, већ је дуго времена прошло, стварно, не могу сада ништа прецизно да тврдим, кажем да се причало да је био код Аркана, у саставу јединице његове неке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био у истој јединици где и Ви код Пиварског или је имао неку своју посебну?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, не знам да ли је имао своју, са нама није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се ближе упознали са Нишким?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали неких сусрета са њим?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Можда у пролазу сам се видео са њим, пар пута, никакав контакт нисам имао са њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико то тако траје Ваше чување «Глинице»?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па све док нисмо се вратили за Краљево, ја мислим до тог 16. маја, рекао сам, чини ми се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада, Ви идете на смену од 12 сати и када је Ваша наредна смена, колико времена прође до наредне смене?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Није имало неких правила, није то нико прецизно одређивао, по потреби су нас слали, неки пут се можда десило да ми нисмо, када смо требали да идемо тамо, да нисмо били ту, да су нас послали негде на линију, на положаје. Није имало ту неких стриктно одређених.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да нам кажете, колико сте пута ишли на стражарење у «Глиницу» за то време док се нисте вратили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не могу да Вам кажем прецизно, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Између Ваше две смене, да ли је некада прошао један дан или више?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па јесте, сигурно, ја мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Између вас који сте дошли из Краљева, је ли неко имао неки чин?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, не, то сам прочитао, кажем, прочитао сам у изјавама да помињу мајор Торо, то је можда он самозвани неки, али није му сигурно нико дао тај чин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е шта Ви радите у тим паузама, где се налазите?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У «Стандарду» тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким се Ви дружите?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја са Савићем једино сам се дружио. Са овим осталима овако, мање-више, али са Савићем једино сам био близак, пошто смо се знали пре тога из Краљева, живимо у истом насељу, дружили смо се пре тога исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Излазите ли негде из «Стандарда», идете ли у град?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисмо, ишли смо пар пута можда, када добијемо слободно, одемо у кафану преко, на српској страни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то преко на српској страни?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У Мали Зворник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Мали Зворник?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро и како је сада дошло да се Ви вратите?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Као што сам рекао малопре, овај, тамо у насељу сам чуо, пошто и Кораћ живи ту близу, чуо сам да се он поново вратио за Зворник са Славковићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, него мислио сам да се вратите у Србију то?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Наредба је нека стигла, чини ми се, ја мислим тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је ту наредбу неко прочитао?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Није нама нико лично, дошао је, ја мислим да је дошао Пиварски, да је рекао онако да сви који нису одатле из Босне, да морају да се повуку, да се врате кућама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како сте се Ви вратили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ми смо се вратили са Југословенском народном армијом, са њиховим возилом до Краљева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте превозом или којим мислите аутобусом?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Са њиховим камионом, војним, војним камионом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко се све вратио заједно?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ми из Краљева који смо били сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да Ви знате ко се вратио, да ли је Савић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Савић и сви који смо из Краљева били, заједно су нас одвезли до Краљева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ђилерџић тада вратио?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Славковић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: И Славковић и Кораћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Кораћ?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквом оделу сте се вратили? Да ли је то била војна униформа или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим у цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд Вам цивилна одећа?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Имао сам своју, дошао сам тамо у цивилној одећи, тако да сам имао цивилно одело код себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са униформом?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисмо вратили, оставили смо тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где, у?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У Зворнику тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам у Зворнику, не ваљда на улици, него где?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Није на улици, у «Стандарду» ја мислим тамо да смо се скинули, ја сам се пресвукао тамо, не сећам се, осамнаест година је прошло, сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наоружање?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Наоружање смо исто тамо оставили, раздужили све то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исто раздужили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е ово што кажете, па само ако можете нешто ближе да објасните овај, Ви сте у међувремену једном ишли кући.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, ишли смо на сахрану, Јовановић Михајлу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, откуд сте то сазнали, ко Вам је јавио?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, нама је тамо Пиварски то рекао да је погинуо неко из Краљева, дао нам је име ко је, шта је, ја и Савић смо онда знали ко је, пошто је Јовановић пре нас отишао на ратиште, на сарајевско ратиште тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте дана били у, како одосте кући?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Рекао сам малопре да нам је команда тела тамо дала дозволу да идемо и дала нам је возило са којим смо отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је возио?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да ли Савић, нисам сигуран, нисам имао возачку дозволу тада у то време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сада да се вратимо на тај ваш повратак други пут, како је то било?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па други пут, рекао сам, чуо сам у насељу тамо да је Кораћ отишао са Славковићем поново назад. И ја сам се спаковао и отишао поново.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли можда датум или да вежете за неки догађај?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Рекао сам, половином јуна, не могу сада прецизно да Вам кажем, ту је негде било, вратио сам се први пут 16.-ог, тада смо се вратили, пар дана после мог повратка, пошто ми је отац изашао из болнице, са ВМА и остао сам кући једно месец дана. Значи, половином јуна сам поново отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте сада отишли, у ком оделу, шта је било са униформом?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Отишао сам у цивилном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате гласније, ка микрофону, не чују записничари који «скидају» транскрипт.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Отишао сам поново у цивилу, тамо сам узео поново униформу када сам дошао у Зворник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где си сада узео униформу?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Знао сам тамо тог човека што је радио у магацину, где су биле униформе и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то и даље предузеће «Стандард» или је неко други?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: «Стандард», «Стандард» и даље, код њега сам отишао тамо и узео униформу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти познајеш човека па одеш и узмеш униформу.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да. Шта Вас чуди, Ви мислите да је то било тамо уређено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Потписујете ли Ви тамо нешто?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ништа, шта Ви мислите да је за време рата било уређено тамо све?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било са наоружањем?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ништа, наоружање сам од њега исто узео, аутоматску пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јеси потписао да си примио наоружање?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесам, за наоружање јесам, морао сам да потпишем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како они то, ко год се јави, они то ево ти униформа, ево ти наоружање.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Буквално, ја мислим да је тако било, ко год је дошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Куда ћеш ти са наоружањем, куда ти идеш?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не идем нигде, рекао сам да сам тамо сам и сазнао да је Славковић почео да ради на тој Циглани, па сам се ја упутио тамо на Циглану да тражим посао исто и примили су ме тамо да радим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко ме си се све јавио када си дошао на Циглану?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам тамо ко је био за запошљавање тамо неко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то ограђен круг тај?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли портирница тамо, па да се некеме ту јави?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Има портирница, уређено све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је то било, испричајте мало ближе.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Како је било, отишао сам тамо, не знам шта ближе желите да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, када дођете на капију, ваљда некеме се јавиш па кажеш, тражим, не знам ни ја кога.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не тражим никога одређено, једино да се јавим за посао, и то сам рекао да Славковић ту ради, да њега познајем, да сам дошао и ја да питам. Упутили су ме тамо код некога у канцеларију неку, не знам сада, ја не знам како се зове човек, не могу ближе да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју функцију то лице има?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како изгледа, старији, млађи човек?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: То је било пре осамнаест година, био је неких средњих година можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се тога дана срели са Славковићем?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам сигуран, не знам, не сећам се, могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сада тај човек Вам је рекао да можете да радите и, али морате од некога да примите посао, да Вам каже шта треба да радите. Како је то текло, коме сте се после тога јавили, где сте отишли, када Вам је смена, како иде то?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Смена ми је била пре подне, ујутру сам долазио, можда око девет, десет сати, остајао до поподне, до четири, пет сати, како када.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када се видите Ви са Славковићем?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Са Славковићем сам се виђао тамо, пошто он је, њему је супруга, ја мислим, тамо радила тада, тако да је он више времена проводио тамо код ње него, а и нисам са њим нешто био баш у добрим односима. Замерао ми је тамо, када сам се вратио, наставио сам био да пијем, па сам често долазио под утицајем алкохола ту на посао што ми је он замерио и дошли смо били у сукоб пар пута, тако да нисмо

имали неки контакт, ја сам радио свој посао тамо, а он шта је радио, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тебе распоређивао у смену?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ма нико у смену, ја сам, кажем, долазио сваки дан тамо, знао сам шта треба да радим, обезбеђивао сам то где су товарили те камионе, ништа више. Имали су тамо ти мештани неки, чувари, стражари, шта су били, који су те људе изводили, водили на радна места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, ти дођеш по свом нахођењу, одеш по свом нахођењу, какав је то посао стражара?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Како по свом нахођењу? Рекао сам да сам ишао и да сам разговарао тамо за посао и да сам примљен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али овај.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Знао сам која су ми задужења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када Ви одлазите, мора неко да Вас замени.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, знао сам, рекао сам вам да сам долазио ујутру, око девет, десет и остајао до четири, пет, то ми је била смена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, са ким си се ти мењао на смени?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: После тога није радила више фабрика поподне, после, ја мислим, четири сата или не знам ни ја већ, нисам имао са ким да се мењам. После су их стражари ти враћали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само си радио у првој смени?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она траје од?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Кажем, ја сам долазио око девет, десет ујутру, када устанем, дођем, нико ми није правио питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И напушташ када?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Поподне око четири, пет, како када, када се заврши утовар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јеси се сретао ти са тим људима тамо које чувате, тим Муслиманима на раду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Наравно да сам се сретао, пошто сам их чувао док су товарили камион.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте упознали некога по имену?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не сећам се имена уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте уопште нешто са њима разговарали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Можда нешто непосредно овако, чисто, никакав ближи контакт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од ових твојих Краљевчана се упознао са неким од тих Муслимана, да ли је он разговарао, јесте то приметили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Једино Славковић, али да знам, не знам ко други, Кораћ није био ту, он је био, ја мислим са Пиварским негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте Ви спавали ово када дођете у Циглану, па онда одете, где Ви одете?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Спавао сам, прво у том «Стандарду» тамо, па сам после спавао у Зворнику, у граду, у напуштеном стану неком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је тај напуштени стан, где се он налази?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У Зворнику, у граду, толико могу да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, наравно у Зворнику, него, можете нешто ближе да кажете?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја стварно не знам да Вам објасним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте нашли тај напуштен стан?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Могли сте да нађете у свакој згради је било сигурно по десет, петнаест, двадесет станова напуштених.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испричајте нам како сте Ви нашли тај напуштени стан.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ушао сам у зграду и ишао од врата до врата и нашао отворена врата и ушао унутра, није било никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате чији је то стан?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Откуд знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било у том стану?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Шта може да буде у стану, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има кревет?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Наравно да има кревет у стану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има покућство или тако нешто, намештај?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Као у сваком стану, као што има намештен стан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још неко са Вама био?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, само ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сами сте били?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то негде у центру, близу неког објекта?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Најближе чега се ја сећам то је стадион неки тамо што се видело из зграде, близу је Дрина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приземна зграда, на спрат?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Велике зграде, солитери неки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На ком сте Ви то спрату били?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам сада да Вам кажем тачно, не бих могао да Вам кажем прецизно, стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у тој згради био још некога кога познајете или кога сте познавали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да је Славковић био ту исто, мислим, био је и он ту, виђао сам и његову супругу и њега пар пута ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истој згради?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је спавао Савић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Савић тада није био са нама у том периоду, Савић није био тада ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где су спавали ови Муслимани што су радили у Циглани?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Биле су тамо неке просторије где су спавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како изгледају те просторије, колико је то удаљено од тог места где раде?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па близу, сада не знам да проценим тачно, близу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је то зграда где они тамо спавају, приземна, на спрат?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Приземна, ја мислим, колико се сећам, приземна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли она више личи на неку грађевину или на бараке или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Зидано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је улаз?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Улаз врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има неки трем испред или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нема, ја мислим, мислим да није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико има просторија тамо где они то спавају, у једној или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја нисам улазио унутра директно, само до врата, ја мислим да су две просторије биле, колико се сећам, нисам сада сигуран да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада, обзиром да Ви њих чувате са наоружањем, па има ту и портира и тако даље, да ли они заклапају ту зграду у којој спавају или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Вероватно, рекао сам, њих су изводили ти тамо чувари што су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чувари из Циглане?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, да, ујутру су их изводили, пре него што ја дођем на радно место тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на тој згради где су они спавали, да ли има прозора?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Има прозора, ја мислим да су ту биле неке канцеларије, нешто, ту где су били смештени. Шта је било, ја не знам, и даље постоје тамо канцеларије неке су исто биле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они могли да изађу на прозор ови закључају, а ови отворе прозор?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: То не бих знао да Вам кажем, вероватно да нису могли, чим су затворени ту, не знам на који начин да изађу, кажем да су били стражари ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је њих било ту тих радника?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, можда двадесетак ја мислим, нисам их увек све виђао, зато што су неки били тамо по погонима и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу они радили само ту у Циглани или су имали још неки посао?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја колико знам само ту, прочитао сам у овим изјавама и то да су ишли у пљачке неке нешто, али са мношвом нису ишли сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли су ишли са неким другим а да Ви знате?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, са ким су могли, могли су једино значи са Славковићем, једини је он био ту присутан, са њим једино.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад њих има 20-так, је ли они сви раде у исто време или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да сви, не знам, нисам их ја распоређивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте примећивали да их је некад мање на раду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, неки су били унутра у производњи, тако да ја их нисам ни виђао све стално. Да ли је неко остајао тамо да ли није, не бих могао да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су се стражари било ти портири Циглане понашали према тим Муслиманима, а како ови стражари са којима си ти био?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја сам био сам, рекао сам, на том месту, нисам био ни са ким другим, а колико сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви њих нешто терате да они раде или оне се буне па неће.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нико се није бунио нити их је ко терао, то они су знали због чега су доведени ту, да су доведени да раде јер није било радне снаге тада, нико се није бунио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте се хранили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја сам углавном се хранио у «Стандарду» тамо највише тамо, јер тамо је била кухиња нека за све, велика менза као.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте некад овде у Циглани?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па ретко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли има ту кухиња?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим, била је нека кухињица мала нешто, али ретко кад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ови Муслимани на раду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Они су тамо ја мислим се хранили, ја мислим, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када ти одлазиш из Циглане?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Из Циглане у јулу негде, не знам тачно сад којег јула, али рекао сам да дошао је Савић био са причом да моја мајка га је молила да дође да ме убеди да се вратим кући, ја кажем већ сам био у сукобу са Славковићем тамо, није ми се ни остајало ту више, сео сам на аутобус и вратио се за Краљево.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се нешто дешавало, је ли има неки догађај да се нешто догодило у Циглани а да је теби познато?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ти је познато да су неки од тих Муслимана побегли, што су били на раду, успели да побегну?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: То сам исто негдје ја мислим прочитао само, али док сам ја био ту, ту није било колико се сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јеси ти, како сам те разумео, својевољно дакле напустио даљи рад у Циглани па се вратио?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, својевољно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада нам испричај како је то било, како те је нашао Савић па пренео поруку мајке да се вратиш?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нашао ме тамо негде, да ли у кафани некој или не знам, не сећам се више где је било тачно, ту ме нашао и рекао моја мајка га је молила да дође да ме убеди да се вратим кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како долази до твог враћања, сам одлазиш аутобусом или одлазиш заједно са Савићем или он остаје или како се то догодило?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим са Савићем да сам, он ме одвезао да узмем ствари и одвезао ме тамо на српску страну у Мали Зворник, одакле има аутобус.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се тога дана када сте се враћали, видели са Славковићем?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да нисам, нисам сигуран стварно, мислим да нисам. Ја и тада ја мислим и тад кад ме Савић нашао и тада да сам био под утицајем алкохола исто, да сам попио био и тај дан мало више чим нисам отишао ни у Циглану на посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали Ви Вучковић Душана званог «Репић»?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, никада га нисам упознао, чуо сам само за њега тамо, али га никад нисам упознао. Његовог брата сам упознао не

лично али сам га видео то кад смо ишли на те положаје неке, пошто смо сви заједно тада ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте упознали Филиповић Синишу?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ништа ми та имена не значе верујте, можда ликом али значи поименице стварно не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам да сте Ви неки пут ишли у неке акције, да ли сте Ви лично или је то неко?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Цела јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Цела јединица?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, није могао нико сам да иде у акцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, где су те акције биле и које природе?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: На периферији Зворника, рекао сам ишли смо углавном на појачавање тих положаја на линијама раздвајања када је требало негде да се помогне да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу то биле неке борбене акције, да ли се водила борба или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па рат је био, пуцало се наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било заробљавања друге стране?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја се не сећам, колико могу да се сетим мислим да није нико, нисмо никог тада заробили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да су били у Зворнику неки затвори, логори?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Само из овог што сам прочитао знао сам, како знам за Циглану то знам, а углавном не могу да тврдим ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули за Дом културе у Челопеку?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Из списка сада предмета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За Економију?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да је тако нешто постојало исто тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваш надимак «Пуфта» када сте добили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Добио сам га не сећам се ни ја више, можда када сам имао 12-13 година, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи још у Краљеву?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, да, много пре свега тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када сте отишли.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Извините могу само једно питање, ако није проблем. Могу ја да седнем пошто сам примао инекције до пре неки дан за кичму, не могу више да стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, можете.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи тај Ваш надимак ови из Краљева су знали је ли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Из детињства кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче седите и Ви, зашто оптужени да седи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, он из оправданог разлога, а ја из оправданог разлога због поштовања суда, нема разлога да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ови из Краљева што су да Вама били, они су знали тај Ваш надимак?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Једино Савић је могао да га зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једино Савић је могао да зна?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, јер са овим другима кажем са Чилерџићем тамо што сам се ето виђао можда, а ни после тога нисмо били у никаквом контакту у Краљеву, не знам да ли сам га сreto једном, два пута можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте се ти и Савић између себе звали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па по надимцима «Саво» и «Пуфта».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај надимак када сте се Ви међусобно тако звали, могао да чује још неко?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам ко је могао, могли су да чују ови што су били са нама у јединици тој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим вас из Краљева ови које сте набројали, ко је још био у тој јединици, можете ли да се сетите?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Знам само да су то били људи сад имена не памтим кажем, да су то били људи који су рођени били у Босни, а живели су негде у Србији па су тада одлучили да се врате тамо да учествују у борбама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сећате ли се неког надимка тих људи?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Сећам се «Брко» једино то ми је остало пошто је био човек огроман са брковима, њега се сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте излазили тамо негде у кафану?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Рекао сам Вам да смо пар пута ишли у Мали Зворник на српску страну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислио сам у Зворнику?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па у Зворнику нисте имали негде баш да одете, колико ја знам, углавном смо време проводили ту у «Стандарду» и у мензи тој седели доле кад одемо на ручак па останемо тамо седимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте видели, то је наведено у оптужници да је у том неком претходном поступку правноснажно завршено према Славковићу и Кораћу, они су Вас помињали.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Добро, они су давали изјаве овде када сам ја већ био ухапшен, предамном су давали изјаве. Нисам приметио ништа да су негативно у вези мене рекли. Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти сведоци оштећени који су боравили у Дому културе у Челопеку, па на Циглани и тако даље, помињали су Ваш надимак «Пуфта», како мислите да је до тога дошло, да ли сте Ви можда тамо срили некога ко је имао исти такав надимак?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја лично нисам, али сам прочитао ту да су спомињали други сведоци да је био још неко кога су тако звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Краљева?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да ли из Краљева не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте видели и оно што Вам се ставља на терет у Циглани, овде кажете да сте Ви били, да ли Ви знате за такав неки догађај?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, из овог сада што сам прочитао сам чуо да се нешто тако десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тај Ваш Краљевчанин Славковић каже да је Вас отерао из Циглане, да сте Ви ту направили неки проблем и он је због тога Вас отерао?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не. Кажем да ја са њим нисам на крају уопште контактирао тако да није могао сигурно он да ме отера одатле, није ме он ни запослио ту, не знам како би ме он отерао онда. Могао је неко из фабрике да ме отера други, ја сам отишао самовољно одатле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који би мотив био да он тако то каже?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Стварно не знам, није ми познато, то ћете морати њега да питате за мотив.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па овај догађај у вези са Ширак Исметом се заиста збио, то лице је заиста смртно страдало и тај догађај је био такав да о њему говори и Славковић и он каже да сте Ви то урадили, да је то био разлог?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, ја колико сам прочитао тамо у његовој изјави и овде кад је био он је рекао да је чуо од неких других лица да сам ја то урадио, а не да је рекао да он зна и да је видео да сам ја то урадио. Тако да стварно не знам, ја нећу да тврдим да се то није десило тамо, да неко то није урадио, али не могу ја да прихватим тако нешто, то нису ствари које би неко могао да заборави уопште, то што се мени ставља на терет, ја се не сећам да сам тако нешто урадио. То нису ствари које би се заборавиле сигурно не знам колико година да је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам само, не сећате се да сте урадили или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не сећам се ја, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или то значи да постоји могућност да јесте?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, ја вам кажем такве ствари сигурно не бих заборавио да сам урадио тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете не сећам се?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У том контексту сам рекао не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад неко каже не сећам се увек то значи да постоји могућност и да је нешто било па да се не сећа, тако сте рекли.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: То је из контекста речено, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли не сећам се да сам то урадио, то није контекст, то су Ваше речи?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Претходно сам рекао да такве ствари сигурно не бих заборавио да сам тако нешто урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, прво сте рекли не сећам се да сам то урадио, ја Вас питам шта та реченица значи?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не сећам се, па ево овако како вам кажем значи, сигурно не бих заборавио да сам тако нешто урадио тамо, ја се таквих ствари не сећам значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте Ви тамо то, кажете пио сам, па колико сте то пили, да ли сте пили тако да у сваком тренутку знате шта радите или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Како кад, неки пут сам кажем пио и толико да нисам ни одлазио тамо, ноћивао на послу, остајао сам да спавам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте налазили алкохол?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па налазио сам, било је и у том стану је било алкохола где сам био и имало је алкохола, могло се и прелазио сам и преко на српску страну куповао тамо и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад како, седите сами па пијете или имате друштво?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Сам, није ми требао нико. Био сам кажем у таквом тада стању да ми нико није био потребан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад када попијете шта се дешава, да ли остајете, легнете да спавате?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па најчешће када се напијем, заспим. Најчешће значи легнем и заспим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви упознали где се налази тај Челопек?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја као место само знам отприлике где, то је негде између Зворника и Циглане тамо колико знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то на истом том путу или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да јесте, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када идете из тог стана где боравите, у Циглану, пролазите тим путем?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Главним путем тим идем, сада не знам којим путем, Циглана је на главном путу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али идете ли поред тог, кроз Челопек или поред Челопека?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па ваљда, не знам, кажем видео сам тамо негде мислим да има табла, да је била нека табла, нисам сигуран сада не могу да тврдим, ја места та околи села, ни дан данас не знам као се зову, имена нисам запамтио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате тај објект Економија где је он?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, за њега баш не знам где је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви имате нешто да кажете у прилог Ваше одбране што би могло да потврди Ваше наводе, је ли има неко ко зна да је то било тако како сте Ви нама испричали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Кажем ја не знам кога бих могао да, то ћу тек да видим са адвокатима ко би могао шта да потврди, али ни са ким нисам остао тамо у неком контакту или, од тих људи који су били тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Само хоћу да вам кажем само у вези тамо што ми се ставља да сам ја био у бекству од 2005. године то би хтео да кажем, ја сам 1998. године, 1994. године сам се оженио, 1998. године сам отишао за Италију где сам имао боравишну дозволу и радну дозволу, значи био сам сасвим легално тамо, био пријављен на адреси значи радио у италијанској фирми, касније сам довео породицу тамо где је старија ћерка ми ишла тамо у школу, млађа у обданиште, значи 2005. године сам их вратио назад пошто и тамо је већ почела била криза, осетила се доста, ја сам остао још пар месеци до маја 2006. године радио више ми је остајало пара тако када сам радио сам, 2006. године у мају сам се вратио у Краљево. Од 2006. године до тренутка мог хапшења нико никад ми није дошао на врата, покуцао да пита где сам ја, тј. како видим од 2005. године имам потерницу, значи нико никад није ме тражио и онда неко каже да сам ја био у бекству. Мислим не видим, ако можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам, када сте чули да се против Вас води поступак?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да се води поступак против мене, када сам ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да се водио поступак против?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Против Славковића и Кораћа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте чули да се помиње неки «Пуфта»?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја јесам чуо, али ја не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте чули да је против Вас покренут поступак?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не. Само да се спомињем ту, а да је покренут поступак и да имам потерницу, то нисам чуо. Ја не могу да верујем да за тих скоро 5 година нико није дошао да ме тражи никада. Значи, то ми није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега.

Адв. ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Судија овде се више пута на питање тужиоца окривљени је поменуо да је употребљавао алкохол, у више одговора на питање тужиоца, да ли може да одговори колико је то често учинио, да ли је то чинио пар дана, да ли су постојали неки прекиди или

је то чинио свакодневно, да ли може о томе да се изјасни? Је ли може да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега по новом ЗКП-у Ви постављате питања, не морате преко мене, директно, само оштећени тражи одобрење суда.

Адв. ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Колико често сте употребљавали алкохол?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па у почетку не толико често, после шта знам, скоро сваки дан сам конзумирао нешто.

Адв. ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Скоро сваки дан, колико количински си употребљавао алкохол? Мислим на количину и на врсту пића, да ли се ради о жестоким пићима или се ради о пићима типа вина, пива или, о којој врсти се пића и којој количини се ради?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па углавном жестоко.

Адв. ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Као например?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па вињак, ракија, откуд, не сећам се, шта ми је, шта сам нашао, вотку, неки пут сам пио и пиво када није имало друго шта.

Адв. ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: У којим количинама је то дневно било, да ли можеш да се сетиш?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па не сећам се сада баш прецизно, док се не опијем, па колико било, неки пут и целу флашу можда неки пут.

Адв. ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Да ли је вама тамо било забрањено пиће од стране органа Територијалне одбране или од војне безбедности?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Док смо били у јединици «Пиварски» јесте, али сам налазио начин и тада, крио сам се, склањао се са стране.

Адв. ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: До када је трајало то опијање и када је престало?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: То опијање је трајало.

Адв. ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Пошто знам да си радио у Италији, да си возио камиом претпостављам, да ли си пио тад?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па то опијање је трајало па скоро до мог одласка у Италију, мало пре тога сам престао да пијем, највише због породице, нисам имао у плану баш тада да идем у Италију, али већ сам имао и дете једно.

Адв. ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Имам само још једно питање, рекао си у својој одбрани да ниси имао возачку дозволу, овде се на неколико места помиње да си ти имао на употребу неки аутомобил, да ли си имао на употребу неки аутомобил тамо када си се налазио и да ли си га возио?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Имао сам аутомобил и возио сам га без дозволе, тамо нико није то контролисао.

Адв. ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Немам више питања.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Неки «фолцваген бубу» стару.

Адв. МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: (Бранилац опт. Јанковића) Везано за ово последње питање колеге Стојановића, да ли си возио некад неко возило према Србији, камион, путнички ауто?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

Адв. МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Да ли је тебе неко тамо упозоравао у вези тога пића, да ли ти је неко нешто говорио да ти пијеш или да се опијаш или да радиш нешто што?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нико ме није упозоравао да сам нешто направио.

Адв. МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: А да ли је неко приметио да ти пијеш?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па једино ко је могао да примети то је био Савић, ево са њим сам највише времена проводио.

Адв. МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: А да ли ти је неко кажем из те управе војне или цивиле како да назовем, да ли ти је неко од њих опомињао да си нешто радио у време свог дежурства или ван тога што није било дозвољено?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

Адв. МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Никад нико није?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Никад.

Адв. МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Када си почео да пијеш?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Пио сам ја и пре него што сам отишао тамо, али нисам се опијао тако, пар пута можда са друштвом оно, никад нешто, није то било свакодневно.

Адв. МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Да ли се догађало да и када пијеш, када си пијан, одлазиш на то твоје како кажеш дежурство у Циглану и то баш пијан?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па јесам, пар пута јесам сигурно.

Адв. МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Да ли твоји родитељи знају нешто о пићу и да ли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па сигурно су приметили тај период када сам се вратио тих месец дана кажем највише сам времена проводио у својој соби, слабо сам и излазио, тамо само ако би ми неко дошао можда оно, затварао сам се тамо.

Адв. МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Немам више питања за сада. Хвала вам председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице имате ли? Добро. Не, не, прво ја па онда. Ви сте колега, члан 320 предлажем да пре претреса сви то прочитамо, а не само веће. Пише редослед. Шта сте носили на ногама од обуће?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Чизме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па чизме, имао сам жуте неке оне «Борово» што је правило тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне или цивилне?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, не, моје пошто ја имам проблем са обућом, носим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који број носите?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: 48 и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте носили још нешто од обуће то је био мај, јуни, топло време?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па само те чизме, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чизме носили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформа је била каква сте рекли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она шарена је ли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте увек били у униформи, сада говоримо о првом периоду, до тог маја, средине маја?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Увек у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек сте били у униформи?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте тада имали килограма отприлике?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па имао сам можда 10-15 килограма мање него сада, 20 можда максимално, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сада имате?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Сада имам 130.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тада сте имали око 110?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Тако можда 110-115.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А висине сте које?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: 187-8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим те аутоматске пушке коју сте тамо задужили, јесте ли имали још неко оружје или оруђе?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте задужили онај бајонет уз пушку?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу сведоци да се обавезно и то задужује, је ли Вам то тако нешто познато?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: То сам прочитао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се добија, не, немојте нам коментарисати сад шта сте читали.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Обавеза тамо није била да то узмем ја колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се сећате?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали некад нож је ли се сећате или се не сећате?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, нисам имао нож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи колико се сећам?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам задужио, хоћу да вам кажем нисам ја се не сећам да сам задужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да сте задужили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је припадао тај вод кажете у који сте Ви распоређени «Пиварски»?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Територијалној одбрани Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант те Територијалне одбране?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Командант је био да ли је Марко Павловић или је Бранко Поповић, ја сад не знам које је право име ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упознали тог човека?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, он је био командант, ја нисам имао контакт са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте се војно ангажовали средином јуна при повратку, рекли сте у почетку да сте оставили оружје и униформу, враћате се и одлазите код тог човека у «Стандард», како се звао тај човек?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је било његово задужење?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Магационер тамо је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Магационер?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, опреме те војне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, потписали сте код њега да сте примили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте тада припадали, којој формацији по повратку половином јуна?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ниједној формацији, отишао сам на Циглану, то сам, мислио сам да одем тамо да тражим посао и тако сам и урадио.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: А зашто сте тражили оружје ако идете да тражите посао у фабрици цигле?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па зато што је рат и даље био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли у неке борбе и акције са «Пиварским» од средине јуна?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: «Пиварског» не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био надређен, ко Вам је био шеф у тој Циглани?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па имао је тамо неки не знам ја, Славковић је био неки као шеф обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли Вам он био надређен.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Мени кажем није наређивао пошто нисмо се баш слагали, тако да нисмо контактирали, није ми издавао наређења никаква, имао сам то задужење које сам обављо преко дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упознали неког Мишу Јовића тамо?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да јесам, то је директор био те фабрике колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас он запослио?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па да ли је он, вероватно је он дао неко одобрење да ме приме тамо пошто је био директор, нисам са њим директно разговарао о послу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је давао плату, јесте добили плату за тај период?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Добио сам нешто био, неку надокнаду, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли уопште у неке акције то од средине јуна?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто Вам је онда требало то оружје?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Требало ми је то за обезбеђивање тога, за чување.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте долазили на посао, у тој униформи?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао Славковић у неке борбе, у неке задатке осим ту што је био, да Ви знате?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да није, да ја знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио ту Савић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Савић тад до мог повратка није, Кораћ је можда био једном, два пута, њега сам срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да то кад сам други пут био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад га сретнете шта је он ту радио кад дође?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Онако је долазио само, ништа није радио, он је био са тим Пиварским тамо негде у неком другом месту, није био у Зворнику уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли ишао он некад у та товариња?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Каква товариња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте Ви ишли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја нисам ишао, ја сам био ту у фабрици где се товарила роба из Циглане, нисам ишао нигде ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте да су ови људи ишли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам ја то рекао да су они ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су људи товарили те неке камионе ту, јесте ли видели да иду ван?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: То је у фабрици ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели да иду ван неки камиони да излазе с неким људима?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте видели?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви ишли некад?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јесте ли виђали овог Ћилерцић Сашу?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте њега упознали, јесте ли га упознали, да ли знате тог човека?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Упознао сам га тад крајем априла, почетком маја кад је дошао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта је он, је ли био с вама у јединици?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па био је ту у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је он задатке имао?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да је он ишао тамо у Глиницу исту, кажем, ја сам једино са Савићем контактирао пошто сам се с њим знао од пре, с овим другима мање више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ћилерцић радио?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да је био у Глиници тамо исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели после у другом наврату Вашег боравка у Зворнику?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједном?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, ја нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Савић сам дошао по Вас кад Вам је рекао да мајка Вас тражи?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да јесте, не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћилерцић каже да су заједно дошли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Могуће, не могу да тврдим то, стварно да кажем јесте или није, не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ниједног ни другог на Циглани нисте виђали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, док сам ја био тамо не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме је дошао Савић тад кад кажете да је дошао по Вас па сте отишли на аутобус у Малом Зворнику и кући у јулу месецу?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па неким колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели каква су кола?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, нисам запамтио стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некада становали заједно с овим Славковићем?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савић је у својој одбрани рекао да сте Ви становали у стану код Славковића и са његовом том девојком, будућом женом?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, у истој тој згради да, али не у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били на некој вечери ту?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Код кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је Савић дошао с Вама, можда код Славковића?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да нисте?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не верујем да сам био зато што Вам кажем нисам био са Славковићем у добрим односима, сигурно ме не би позвао навече код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали у то време кума неког?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Славковић да сте Ви и Савић кумови?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Никад били, само другари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другари? Јесте ли се звали оно «куме», овде су сви браћа, може се пресудити по томе како се зову?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Можда брате да али углавном Саво, тако га знам цео живот, што бих га звао, имам свога кума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Славковића и Вас на Циглани и тих локалних људи, је ли било неких добровољаца да су још обезбеђивали те људе попут Вас и Славковића?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кораћ?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, не, Кораћ је тад био са Пиварским колико ја знам негде ван Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да није био или мислите да није био?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Није био, са многим није био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви уопште чули да су ти људи вођени у неке куће, да износе неке ствари, Ви кажете товарили су ту робу на Циглани?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, производе те Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некад били присутни за време радног времена да дође неки камион с неким фрижидерима, намештајем?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали неку другу робу осим робе која је била производ те Циглане.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали Вуковић Мирослава?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он знао Ваш надимак?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да јесте, јесте сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте само је Славковић знао, само је Савић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Рекао сам да је могуће да и други су знали сигурно, чули су како ме ословљава Савић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Вуковић је ли био у Вашој јединици?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Он је био неки, не знам ни ја шта, координатор нечега, не знам, тамо он је слабо и долазио и одлазио и њега сам упознао у Београду у Удружењу тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је познавао Вашу мајку тај Вуковић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: То не знам, ја колико знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да га је Ваша мајка звала и да Вас је тражила?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па могуће онда, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли користили дрогу неку?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тамо наркотика?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, није ми познато, ја нисам користио дрогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, како сте Ви престали да пијете, то 1998. године?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па 1997., 1998., не сећам се кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па престао сам, једноставно сам пресекао, рекао сам себи више нећу и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали потребу за неку стручну помоћ или сте то сами?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Сам сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, већ сам, кажем, имао породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви служили војску пре одласка?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пре сте изашли из војске?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте ишли у последњу борбену акцију?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па у последњу борбену акцију у мају негде сад, у мају месецу, не знам датум да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели тог Пиварског кад сте се вратили у јуну месецу?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате чињеницу да су Вас препознали сведоци у предмету између више показаних лица? Чиме то можете да нам објасните?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не могу да Вам објасним, негде сам прочитао у неким њиховим изјавама од сведока тих да су њима показиване фотографије наше у Тужилаштву БиХ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Ваша показивана.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Пише Јанковић Дарко колико ја знам. Добро, ја ћу да погледам опет, ја сам нашао, ја мислим да је Јанковић Дарко исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била Ваша фотографија.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Погледаћу па ћу Вам сутра већ рећи да ли су, али ја мислим да сам то нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, да им је неко онда рекао међу тих 19 фотографија ово је Јанковић Дарко, је ли то?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па ја не знам, не могу да тврдим сад то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате да овај сведок Славковић каже да су му се жалили стражари из Дома културе Челопек да Пуфта малтретира затворенике, да су му се жалили и на Циглани да је он Вас нашао у кафани након убиства овог оштећеног Исмета Чирака пијаног и да је онда издат налог за Ваше хапшење, да су Вас тамо јурили, тражили, зашто то говори Славковић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно прво да видимо?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, није тачно, ја не знам зашто је то изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште чули у том периоду Вашег боравка у Зворнику да има неких заробљених цивила Муслимана у неким објектима који су се звали пољопривредно добро «Економија», у Каракају у Дому културе, Челопек, «Стандард» фабрика?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам знао локације, али у «Стандарду» ја не знам ко је био где су били ти затвореници, стварно ми није познато. Ту смо спавали, ја нисам видео нико ту да, ту је све војска била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за «Економију»?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, пре овога не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре чега овога?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Пре овог што сам прочитао у овим списима да је постојало тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли добијали плату за тај први период?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесмо нешто добили ситно нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па тамо у команди били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете у команди, где је то?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Команда је била негде у граду, али не знам ко, ишао је неко тамо подизао те плате па носио, али то је нешто било, не сећам се ни колико право да Вам кажем. Добили смо ту плату, добијали смо цигаре тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вама физички то даје?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да нам је поделио Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у каквим сте односима Ви након рата били са Славковићем, са Савићем, са Ћилерџићем, јесте ли их виђали после кад се завршио рат или?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Можда пар пута Савића сам видео, можда два, три пута, не знам, а ове друге можда, не сећам се можда у пролазу, негде у граду или, никакав ближи контакт нисам имао с њима више после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је хапшена нека јединица крајем јула у Зворнику, добровољачка?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не могу да тврдим сад да ли сам чуо или сам прочитао негде да су тамо, да је војска Републике Српске нешто имала тамо неки окршај са неким али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете Ви нисте видели у мају неке затвореника у «Стандарду»?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А стално сте били са Савићем, је ли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он видео, како је знао да ту има затворенике?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Савић у својој одбрани је рекао да кад је дошао по Вас да сте му Ви рекли да живите код Торе у стану, да сте заузели те станове, да сте ту заједно, да и Кораћ има неки други стан, да има неку девојку и да је у Дрињачи и да ради у обезбеђењу у Циглани, каже да сте му Ви рекли да радите у обезбеђењу у Циглани и Ви и Зокс и овај Торо и да сте се Ви паковали тамо у стану кад је дошао с Вама у Зворник, када Вас је нашао на некој пумпи, да сте отишли у стан, да сте се Ви паковали и да му је тада овај Торо причао да због Вас има

проблеме на послу итд. Да ли можете то да објасните те наводе одбране Савића?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У истој згради да, у стану са Тором нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, за ово жаљење на проблеме које сте Ви правили Славковићу, што и Славковић исто каже?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Био сам у сукобу са њим, не знам само, ја јесам са њим био у сукобу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како рекосте, нисам схватила како нам објашњавате то што каже Славковић да је добио обавештење као шеф да дође брзо, да Вас је нашао у кафани пијаног након тог убиства, да су му сви рекли да је Пуфта дошао, кажете један је био тај Пуфта из Краљева ту на Циглани запослен, колико сам схватила, како то објашњавате?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па не знам како да Вам објасним то што је он изјавио, то мора да Вам објасни који је разлог његов да каже тако нешто за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славковић сведок, овде је био сведок након оне осуде, је рекао да негде средином јуна су дошли и овде присутни Сава и Саша на Циглану, да су ту били пар дана и тако, а Ви кажете ту док сте Ви радили њих нисте виђали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај сведок директор, тај Јовић Миша исто каже да су дошли да раде ту Сава и Саша.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Можда после мог одласка, а док сам ја био ту нису били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не после Вашег одласка, у истом периоду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Док сам ја био ту не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви сваки дан долазили на посао?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па углавном, кажем, неки пут и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки пут и нисте?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да, остајао сам да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који пут?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па кад попијем, кад се напијем останем кући да спавам, нисам ни ишао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Савић у одбрани каже да му је овај Славковић причао да сте Ви убили неког затвореника, заклали итд?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Славковић причао Савићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам шта да кажем на то стварно што је Славковић причао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте били то на тој сахрани, кажете дана одсутни?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим три, четири дана смо остали у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Славковић одмах сте се вратили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је била сахрана и да сте се вратили.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да смо дошли чак дан пре и да смо остали можда још два дана после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли имали некада пиштољ у том периоду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Можда, не знам, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам сигуран, не сећам се пиштољ да сам носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда нисам, не знам.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам имао пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је неко од њих двојице имао пиштољ Савића и Ћилерџића?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то? Видите ови сведоци који су у истрази били и обављали препознавање у линији у којој сте и Ви стајали, нису били у истрази у Сарајеву, то су сведоци који су први пут сведочили у предмету Славковића и Кораћа, значи први пут су сведочили на главном претресу у мом предмету претходном, значи њима никада није показивана слика, имате ли сад неко друго објашњење након ових мојих навода како су Вас препознали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би могли да Вас препознају?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете у јединици краљевачкој није био ниједан још такав као Ви Пуфта?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Рекао сам у нашој не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поменусте овог Репића, нисте га у то време упознали, јесте ли чули да постоји неки Репић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Чуо јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за постојање тог Репића у смислу припадности евентуално некој јединици одакле је, шта ради и тако?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам ни одакле је ни шта ради, знам само чуо сам пошто је он био брат од овог што је био командант тамо у тим Жутим осама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли био у тој јединици од брата или у некој другој?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим од брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био у јединици Вашој Пиварски?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули, у првом наврату Вашег боравка или у другом?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У првом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У првом?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте то чули?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Само да је његов брат, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули нешто, имали смо јако пуно сведока који причају да је он био страх и трепет. Сачекајте само да ја завршим питање. Значи, предочавам Вам да многи сведоци кажу да се чуло да он тамо ради разне неке злочине, неке незаконите радње итд., да се то чуло да је такав човек касније и у јуну, баш и у периоду кад сте Ви били поново у Зворнику да је у Дому културе Челопек где су били затворени Дивичани радио разне радње, што је између осталог стављено вама на терет заједно с њим?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Рекли сте ми да кажем шта сам чуо, а да Вам не причам шта сам прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не, ја Вас питам да ли сте у то време тако нешто Ви чули? Ја Вам предочавам да други кажу да су чули, па питам Вас да ли сте Ви тад нешто чули?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не сећам се да сам тад чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште да помињу тог Репића у неком негативном контексту?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да сам тад чуо или сад, прочитао сам па стварно не могу да се одредим кад, од кад је то моје сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када идете из града Зворника до Циглане, да ли пролазите кроз Челопек?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па ја мислим да се пролазило, рекао сам малопре тужиоцу да сам видео да има тамо негде табла Челопек да пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, а да ли знате тамо неки Дом културе, неки објекат на самој улици, на путу за Бијељину да је био.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па и не знам и Циглана је на путу исто ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Циглана мало увучена?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја колико се сећам капија је до пута, сад не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви идете из града, значи то од половине јуна па сигурно до краја јуна, је ли тако и не чујете да тамо има неки заробљеници у том Дому културе?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, нисам чуо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули у том периоду уопште да је убијен неки цивил Муслиман у Зворнику у неком објекту или ван у мају или у јуну да се ту нека убиства дешавају?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако ништа?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Било је мртвих у дејствима, у борбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, борбе нас не занимају, питам Вас да ли сте чули да има осим кажете, какви су то заробљеници у Циглани, јесте ли се заинтересовали, кога Ви то обезбеђујете?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па лица која су доведена била да раде ту пошто није било радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то неки добровољни радници или како?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Чим су затворени сигурно нису били добровољни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи затворени, јесте ли морали да чувате да не побегну или само да не украду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и Славковић имао оружје?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква сте Ви овлашћења имали, јесте ли питали некога шта ако хоће да побегну, шта да радите?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па нисам питао никог, то су лица била ту затворена, вероватно да је неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли закључана та лица? Ви дођете пре подне, где су они кад дођете?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја кад дођем они су већ били на радним местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да су ноћу или поподне закључавани или како су се обезбеђивали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесу сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никог нисте питали шта треба да радите ако побегну, ако изађу ван круга или нешто?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Како могу да изађу ван круга ако стојимо ту поред, ако их обезбеђујемо, има стражари околно, ти мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо утврдили правноснажном пресудом да су они извођени из тог круга по Зворнику и околини да товаре ствари из станова и кућа и стављају у камионе. Ви кажете такву ситуацију нисте видели?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за то време да се нешто немилостиво десило, да су долазили сведоци Славковић и ови други су говорили да су они морали да бране те људе од неких који су ту наваљивали па и неки локални и овај сведок Нишки исто је говорио о томе да су ту неки долазили локални и хтели да их бију па су их они бранили да пуцају по њима, јесте ли чули Ви то?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Можда ван радног времена, стварно не знам, у радно време сигурно нису јер су били на радним местима, то није могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања нема, да ли има питања? Имате ли питања Савићу, Ћилерцић? Изволите.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Да ли је Јанковић кад је, он је поменуо при исказу да је дошао са Кораћом, Савићем и он, дошли су њих троје заједно у другој половини месеца маја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у првој половини априла.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Априла месеца, ја се извињавам. Значи, вас три сте тог момента задужили униформу сва тројица и задужили сте аутоматске пушке као војници.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Значи, ништа друго. Лично наоружање, мислим пиштоље нисте задуживали.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Да ли је Савић то исто имао као што сте и ви имали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да јесте.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: То је једно питање, друго је питање, пошто сте били у истој равни, мислим били сте сва тројица војници, нисте Ви били надређени Савићу, Савић Вама или Кораћу?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Значи, имали сте исте обавезе и одговорности?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Потпуно.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Значи, нисте примали наредбе од Савића или од Кораћа или сте Ви њима издавали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Само сам то хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте нисте се никад лечили од алкохола, немате никакав неки доказ да сте се икада обраћали за помоћ?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били зависни од алкохола или не по Вашој процени?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесам можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па кажем до краја 1997. године, тамо почетак 1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет година сте били зависни и успели сте без било какве стручне помоћи да?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесам да престанем успео сам, сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте имали ситуацију у мају или у јуну 1992. године да се напијете па да не знате шта радите, да негде останете у некој кафани да заспите ли да?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Остајао сам тамо кад пређем преко, заспим ту па кад се пробудим ја одем после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега сте били у сукобу са Славковићем у том периоду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па највише због тог алкохола, кажем, нон стоп ми је придиковао тад што пијеш, што долазиш пијан овде, тако да сам после престао с њим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због пића или због нечега као последица пића?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па због пића, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је њему сметало што Ви пијете?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је замерао да нешто урадите као пијан или да дођете на посао пијан или само зато што пијете?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ништа ми није рекао, вероватно што долазим ту пијан, ништа ми друго није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На посао?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је тада био шеф, је ли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Мени лично није ништа он наређивао, он је да ли је сам тамо то дао себи звање неког шефа или му је неко дао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тог дана када је дошао Савић по Вас, кажете није био овај Ћилерџић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не смем да тврдим, можда је и био и тад сам био ја мислим под утицајем алкохола кад је Савић дошао исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте тад урадили са том униформом, јесте ли били тог дана кажете у униформи?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је онда било са том пушком и то?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Пушку све сам то оставио тамо у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Пушку не знам ни ја, не знам коме сам дао пушку, униформу сам оставио тамо у стану, пресвукао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том стану где сте Ви сами живели?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви носили беле опасаче?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Славковић?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Славковић јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио све време?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја колико се сећам јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још некога из јединице Пиварски виђали са белим опасачем?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ни у мају ја мислим, да је он једини био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он једини?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали неког Петка Хајдуковића припадника јединице Пиварски према писменом доказу који имамо у списима, неког локалног ту?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па ништа ми не значи име стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште неког Хајдуковића другог?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не сећам се стварно, Хајдуковић Петко ми ништа не значи име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Стојановић Анђелка, јесте ли познавали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да се никог више не сећате, да ли је могуће да се само сећате Славковића и овога Кораћа?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Могуће ликом ако бих видео неког да бих се сетио лика, али по именима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте овог Кораћа упознали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Рекао сам Кораћа сам упознао исто претходно из Краљева али нисмо се дружили, живео је ту исто близу нас у насељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ли имао он неки надимак?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га Ви тако у Краљеву знали?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као Зокса, је ли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили неку потврду кад сте напуштали у мају то подручје?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву потврду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Добили смо неку потврду од Територијалне одбране тамо од команде да нисмо вршили никакве криминалне радње за време нашег боравка ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да добијете ту потврду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам да ли на нечије инсистирање или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви тако нешто тражили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја нисам лично тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се распитали како је дошло до тога да добијете то?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Ко је Вама дао ту потврду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Мени је дао Пиварски ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је потписник те потврде био?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па ја мислим команда тамо ТО, да сад лично ко је потписао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је знала та команда да Ви нисте вршили никакве незаконите радње? Да ли Вам је познато то?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко питао пре него што Вам је издао потврду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па можда су питали Пиварског пошто је он био надређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте са том потврдом урадили?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Однео сам је кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било војне полиције у том периоду у Зворнику? Мају и јуну?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да није. Нисте могли ни да знате тамо ко је шта, то је било много људи и сви су облачили оно што имају. Сад ко је шта био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете Славковић је носио беле опасаче, јесте ли виђали још људи да имају беле опасаче?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: : Не, он није био војни полицајац сигурно. Што је носио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неки припадник јединице Пиварски имао задатке да испитује нека лица, да узима изјаве? Славковић каже да је то био један од његових задатака, да испитује заробљене у вези оружја, да ли су крили Муслимани и тако даље.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ако му је Пиварски можда то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Вас питам је ли Вама то било познато тако нешто? Да су постојали такви задаци?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био војни командант у Зворнику након Вашег повратка? Да ли Вам је то познато? Како је била устројена војска кад сте се вратили? Кажете, одлазите поново у тај «Стандард» у исту, код истог тог магационера.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли постојала нека разлика између периода до средине маја и од средине јуна?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па можда је било мало боље то организовано тамо све, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био у том објекту где Ви задужујете оружје? Ко је ту био командант?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се обратили овоме да Вам да пушку.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли му рекли која сте јединица, шта сте?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта сте се потписали да узимате пушку?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Тамо неки папир, не знам ни ја шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас он нешто питао тада?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ма није, знао нас је ту од претходног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког кажете тај Марко Павловић, Бранко Поповић, он је био тај територијална одбрана?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за још неког војног команданта чули тако вишег ранга, да није као Пиварски неке мање јединице, него веће.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неку формацију? Неки батаљон, бригаду, корпус? Било шта на тој територији у том тренутку? Ви лично.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не, не знам како се то тад звало, у том првом периоду била је ЈНА тад тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: После не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за војску Републике српске?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Овај, то да, као такав назив да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли постојала нека таква формација?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па вероватно јесте, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Јесте ли видели тамо неке лешеве на некој Гериној кланици кад сте пролазили тамо? Јесте ли видели да неко скупља неке лешеве, да се нешто ту дешава?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: За ту Герину кланицу сам први пут чуо овде из овог материјала. Значи, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, рекли сте да нисте ни чули да је било убијених Муслимана.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Значи за Герину кланицу нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете можда што сте хтели?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Има ли још неких питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где је спавао Кораћ?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Када?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тада, тамо кад сте га виђали.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У првом периоду или у другом?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде у првом периоду.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У првом периоду у «Стандарду» с нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у другом?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: А у другом не знам. У другом периоду, рекао сам већ да сам га видео једном или два пута. Не знам где је спавао, тад је био са Пиварским негде ван Зворника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули за Дрињачу?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Кораћ можда помињао Дрињачу?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не. Знам да је ван Зворника негде био, сад дал је то Дрињача или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли разговарали уопште са неким ко је ишао у акције, где је био у акцији па да знате која ситуација и где је вођен?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Има. Не знам с ким.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мислим да ли сте уопште с неким контактирали? Дружили се?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам се дружио ни са ким. С ким? У том првом периоду једино са Савићем што сам био мало ближи него са овим другима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. А у другом периоду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У другом периоду сам био сам. Кажем са овим Славковићем сам био у сукобу, тако да нисмо нешто контактирали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вама у другом периоду било ко, било шта наређивао? Давао неке задатке?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не. То је било једино моје, једино моје овај, обавеза да стојим док се утоварају ти камиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам у вези оног мог првог питања везано за поступак и предлагање. Сад смо чули одбрану оптуженог па у складу с тим.

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Па ево, ми као, ја у ствари као бранилац адвокат Миливоје Смиљковић, бранилац Дарка Јанковића са

својим колегама смо углавном сагласни са тужиочевим доказним предлозима и начин на који би се ти доказни предлози изводили. Мало ме збуњује тужиочев доказни предлог под тачком 2 и 6. Ако сам ја добро разумео, истовремено предлаже да се позову па дакле и да се саслушају сведоци који су и чији су подаци наведени у тачки 2 али у тачки 6 предлаже да се читају искази заштићених сведока 1, 2 и 3 од 05.03.2010.године. Па да видимо да се тужилац изјасни, ако је предлог да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ранијим поступцима смо разјаснили да је то алтернативни предлог тужиоца. Значи, први је предлог је да се саслушају, па је онда само овде фали или вероватно у куцању је изостављено.

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Дакле, наш је став одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви се не саглашавате са читањем?

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједан доказ? Ниједан сведок?

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Од којих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од свих предложених.

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Не, не. Оне које, па што бисмо ми тужиоцу предложили да се саслушају и ми смо сагласни са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, можда је тужилац сагласан да се не зову, него да се прочитају. Ево сад ћемо да питамо.

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: У датом писменом предлогу тужилац предлаже да се позову и да се саслушају. И ми смо са тим предлогом сагласни, нисмо сагласни да се читају. Са тим предлогом не, нисмо сагласни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: И још ако кад сам већ узео реч, наш би доказни предлог за сада био да суд одреди неуропсихијатријско вештачење којим би требало вештак дакле те струке, медицинске струке, неуропсихијатријске струке на основу података који су у списима и онога што је данас у својој одбрани оптужени Дарко Јанковић, да вештак својим писменом налазом и мишљењем каже каква је његова подобност за урачунљивост била у време догађаја који су означени у диспозитиву прецизиране оптужнице и за које догађаје је оптужени Дарко Јанковић оптужен на начин како је оптужен према оптужници. Ето, то би био за сада наш доказни предлог одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром на узраст?

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: С обзиром да је у то време имао 19 година, да је овај, с обзиром на његову телесну тежину у то време, и с обзиром на све остале познате податке и податке које ће вештак узети

од оптуженог у време обављања налаза, који су за његову струку неопходни. За сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче предлога за неуропсихијатријско вештачење ја сам сагласан са тим предлогом. Што се тиче предлога које сам дао у оптужници и изјашњења одбране у вези са њима, ја бих сада заиста то учинио несумњивим. Дакле, сматрам да има довољно разлога да се прочитају записници да се сведоци и оштећени не позивају, па бих у том смислу, обзиром да је велики број тих сведока, да су они до сада више пута сведочили, да су они више пута дошли и да један број засигурно и неће доћи и да ће заиста постојати законски услови у том случају да се те изјаве и тада прочитају, ти записници. Дакле, да отклонимо барем један део у односу на ове сведоке, па ето плеудирао бих на колеге да погледају још једанпут па макар да један део од тога сагласно одмах на самом почетку овај прочитамо јер у супротном процес се заиста одужава, дуго траје, ако можемо шта да учинимо у циљу те ефикасности и скраћења тог поступка, ето ја бих пледирао да овај, отклонимо макар један део а други део да се позове, па кад они дођу или не дођу, онда о том потом, њихове изјаве ће бити прочитане, али засигурно имају неке које би могле да се прочитају.

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Ја се колеги тужиоцу извињавам, али бар да нам тужилац помогне у овом смислу да се изјасни за које Ви то предлоге сматрате, шта Ви сматрате које би требало звати Вашим селективним приступом а које не? Да ми евентуално о томе размислимо. Али овако Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је предложио да се сви позову.И под два и под четири.

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Али сада тужилац каже да ипак не зовемо све него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сад тужилац мења, сад не предлаже да се позову сви, али нисам схватила кога предлаже да се позове а за кога повлачи предлог да се позове него да се чита.

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Ни ја нисам схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Док то сви не схватимо и док тужилац нам то не напише, а Ви одговорите на то писмено, ми ћемо позвати неке за које суд сматра да треба да се чују. Је ли се слажете? Као и са вештачењем, ја не бих одмах одређивала, ипак да чујемо, сведоке па ћемо, има времена за то, нећемо то одмах сад да радимо. Значи, тужилац ће до следећег претреса да конкретизује свој предлог за који он ипак сматра да не треба да се позивају, па на тај предлог да се одбрана изјасни оптуженог Јанковића да ли се слаже да се не позивају. И ја сам овде прегледајући доказне предлоге, видела да ту има сведока који заиста немају непосредна сазнања већ су чули за неко лице «Пуфта» или «Сава» или «Саша». Можда бисте се и Ви у том правцу сагласили.

Претпостављам имали сте доста времена да прочитате цео предмет па видите методом претраживања за које сведоке бисте могли да се сагласите да се не читају, а што се тиче читања и тужилац зна да ми ако нема сагласности за читање, прво морамо да позовемо сведока, па тек онда долазимо у ситуацију да одлучујемо да ли ћемо читати без сагласности странака. Онда долазе на ред друге одредбе, а колеге браниоци оптуженог Савића и Ћилерџића?

Адв.НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Судија, адвокат Небојша Милосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се већ изјашњавали раније јел тако?

Адв.НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Бранилац Ћилерџића. Ја мислим да сте Ви сад објаснили оно што сам ја хтео да кажем. Мислим, није коректно од стране уваженог колеге тужиоца ако смо чули данас одбрану окривљеног кога ја не браним али који је углавном сто посто негирао извршење кривичног дела, зашто му на тај начин не дозвољавате да се брани? Ако су ти сведоци рекли нешто на његову штету, па логично је да окривљени и одбрана неће да прихвате да се ти докази читају. Значи, мислим логично је мислим и то је беспредметно, тако и у контексту тога лепо је судија то сад објаснила, ја сам сагласан јер ту је маса предмета и овај предмет који је правноснажан и овај предмет који траје дуго. Ја сам сагласан да сви докази и сви сведоци који не терете мог клијента нек се читају. Ако постоји једна трунка ја предлажем да се тај сведок дође, да се обезбеди и да то је на крају крајева и провера одбране окривљених, на коју имају право. Нема ту ничег спорног, па нек траје поступак, траје у Хагу овај за иста дела 8 година, 10 година, па нико се не буни, а сад ми хоћемо да завршимо то за два-три претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тужилац зна да ако нема сагласности не можемо без позивања да прочитамо. Прво морамо да позовемо.

Адв.НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја сам читао предмет, ја видим да има ту страшних оптужења од стране сведока. Значи, ако ми прихватимо да се они читају, немамо шта да бранимо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли Ви нешто? Овде практично треба сагласност оптужених, па сада Ви сте.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је оптужени Јанковић сагласан са предлозима своје одбране односно бранилаца у смислу обавезног позивања ради саслушања оштећених и сведока из оптужнице, као и оптужени Савић и Ћилерџић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

29. и 30 новембар 2010. године са почетком у 09,30 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде немамо те могућности да, суднице су само та два дана слободне. Добро, има вас троје колега, може један да дође, ево колегиница вероватно нема.

Адв.МИЛИВОЈЕ СМИЉКОВИЋ: Ако немате друге могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не заиста не, јер ја сам члан већа у два предмета, и ми имамо стално, ово су само два дана, имам и други предмет који треба да се заврши сад ових дана, тако да ми немамо на располагању.

Адв.ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Ја у девет 29. имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево колегиница може. Је ли тако?

Адв.ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Овде не може да ме мења. Овде колегиница у 9 мене не може да мења јер ја имам овлашћења само, ради се о предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да Вас мења, него да дође овде колега, на овај претрес, пошто вас има тројица за једног оптуженог. Зваћемо оштећене који ће причати о ономе што су доживели. Ја мислим да може колегиница. Колико ја имам, толико Вам и дајем, не могу да дам више него што имам.

Адв.МИЉКО СМИЉКОВИЋ: Ви се не угледате на Хашки суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ми замерате? Да знам од чега да се браним, кажите шта?

Адв.МИЉКО СМИЉКОВИЋ: У погледу наших термина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и ја бих се угледала кад би ја имала тако један предмет и ја судим и немам никакве друге обавезе знате. То не можемо да поредимо, те две ствари. Имамо три суднице у овој згради. Личимо на Холандију, да. Значи, шта смо рекли? Колегинице, да ли можете Ви тог дана, да саслушамо те оштећене? А Ви? Можете 30-ог?

Адв.ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Може ли макар касније судија 29. да буде у пола једанаест. Је ли можете мало касније у 10, пола једанаест?

Адв.МАЈА ЈОВАНОВИЋ: Страшно је обиман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који предмет?

Адв.ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Да ми стигнемо да.

Адв.МАЈА ЈОВАНОВИЋ: Јел није проблем да буде бар у 10 или у 10,30?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем који предмет је обиман?

Адв.МАЈА ЈОВАНОВИЋ: Овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам ја то колегинице. Је ли обим утиче да почнемо касније? Па кад ћемо завршити? Нисам схватила.

Адв.МАЈА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Пола сата на прави неку разлику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вама чини тих пола сата?

Адв.МАЈА ЈОВАНОВИЋ: Мени чини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То суђење ће трајати пола сата? Нисам схватила.

Ма ја нисам знала да то траје пола сата. Ја бих волела да судим те предмете што трају пола сата. А можете ли Ви да почнете, па Ви да дођете након пола сата, зато што су оштећени из иностранства, знате?

Адв.ДУШКО СТОЈАНОВИЋ: Ако дозволите Ви тај начин ја сагласан сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално да дозвољавам, Ви се прикључујете. Значи, ми крећемо, Ви долазите.

За 29. новембар позвати:

-Оштећене под псеудонимом «1» и «2»

А за 30. новембар позвати:

-Оштећеног под псеудонимом «3».

Довршено.

Записничар

Председник већа-судија,

БРЗ 0448